

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 3T/126/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214010717
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Farkaš
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2015:1214010717.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II samosudcom JUDr. Romanom Farkašom, PhD. v trestnej T. K. J. W. pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 02.06.2015 takto

rozhodol:

K. J. W., Q.. XX.XX.XXXX T. U., W. U. U. XXXX/X,
U.

.....
sa uznáva za vinného, ž e

od presne nezisteného času dňa 04.01.2011 do 11.02.2011 v Bratislave na W. I. 7 opakovane bezodkladne neodovzdával spoločnosti Direct Parcel Distribution SK s.r.o. finančné hotovosti prevzaté od zákazníkov za doručené zásielky, tak ako mu to vyplýva z pracovnej zmluvy a dohody o hmotnej zodpovednosti, pričom finančnú hotovosť si prisvojil a použil pre vlastnú potrebu, čím takto poškodenej spol. Direct Parcel Distribution SK s.r.o. so sídlom Technická 7, 821 04 Bratislava spôsobil celkovú škodu vo výške 753, 01 Eur

t e d a

si prisvojil cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu

3T/126/2014
-2-

č í m s p á c h a l

prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 8/osem/ mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a), §50 ods. 1 Tr. zákona sa mu výkon tohto trestu podmienične odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 2 /dva/ roky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. je povinný nahradiť poškodenej organizácii DPD Sk, s.r.o., Technická 7, Bratislava škodu vo výške 753,01 Eur.

O d ô v o d n e n i e

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava II podal na J. W. dňa 20.08.2014 obžalobu pod sp. zn. 2Pv 176/12/1102 na skutkovom základe uvedenom vo výrokovvej časti rozsudku.

Súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní výsluchom obžalovaného J. W., Y. P. R., M. G., P. X., J. Š.É., J. Q., W. X., výsluchom zástupcu poškodenej organizácie, prečítaním listinných dôkazov uvedených ďalej a oboznámením ostatného spisového materiálu. Po vykonaní uvedených dôkazov ustálil skutkový stav tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti rozsudku.

Z výpovede obžalovaného J. W. vyplýva, že tento jednoznačne poprel spáchanie žalovaného skutku. Na hlavnom pojednávaní obžalovaný vypovedal zhodne ako v prípravnom konaní, keď uviedol, že nie je pravdou, že sa daného skutku dopustil. Celá vec s uvedeným schodkom bola dôsledkom nefunkčnosti celého systému v spol. DPD Sk, s.r.o.,
3T/126/2014

-3-

keďže systém do ktorého sa ukladali údaje ohľadne finančných prostriedkov a platieb, vykazoval chyby. Aj keď na to upozorňoval svojich nadriadených P. R. G. J. Š., tak sa to neriešilo. K chybovosti systému obžalovaný uviedol, že kumulatívny denný zostatok v období, keď malo dôjsť k chýbaniu hotovosti, je že v niektorých dňoch bol tento výrazne plusový, čo dokumentuje, že evidencia je nedokonalá. Evidencia schodku resp. prebytku pravdepodobne zaviňujú balíky, ktoré mnohokrát nefigurujú v účtovaní dobierok, čo nie je v jeho kompetencii. Keď sa to začalo riešiť bol schodok okolo 3.000,- Eur, pričom vlastným dohľadávaním našiel vyše 2000,- Eur a zostal schodok vo výške 753,01 Eur. Bolo mu povedané, že tú sumu musí uhradiť on. Prišlo k okamžitému skončeniu pracovného pomeru. K otázke tržby obžalovaný vypovedal tak, že túto odnášal vedúci rannej zmeny do banky, pričom on vždy po obede robil uzávierku finančných prostriedkov. Finančnú hotovosť za prevzaté balíčky, respektíve zasielané ukladal vždy do tohto trezoru. Keď dával peniaze do trezoru zistil, že je tam asi 8.000,-Eur, nahlásil to nadriadenému. Keď prišiel do práce, trezor bol prázdny. Prístup do trezoru mal R. R., Š. G. Q.. Do uvedeného trezoru vstupovali teda jednak jeho nadriadení ale i kolegovia. Neskôr bolo prijaté opatrenie, že obidve zmeny budú mať svoj trezor. Dňa 15. alebo 16. Januára 2011 nemal prístup do systému. K zostatku ku dňu 17.02.2011 sa obžalovaný nevedel vyjadriť. Ohľadom doručovania balíkov, obžalovaný vypovedal tak, že pri nakladaní kuriér skenoval balíky, čím boli vydané zo skladu na rozvoz, pri dobierkových balíkoch, tieto buď doručil o čom bol uvedený záznam, alebo nedoručil, kde bol uvedený dôvod nedoručenia. Po návrate z doručovania mu odovzdal doklad o vložení peňazí za dobierky do banky, ktorý skontroloval so zoznamom doručovaných dobierok.

Svedok P. R. vypovedal k veci na hlavnom pojednávaní zhodne ako v prípravnom konaní, svoju výpoveď nezmenil ani nedoplnil. V roku 2011 pracoval v spoločnosti ako oblasťný prevádzkový vedúci. V roku 2010 prijímal do zamestnania J. W., ktorého náplň práce spočívala v kontrolovaní dokumentácie, evidencie doručených dobierok a inkasovaných hotovostí kuriérov. Uzatváral dobierkovú pokladňu, evidoval všetky vklady kuriérov do banky. Po uzatvorení celého dňa bola R.. W. potvrdená správnosť stavu dobierok a na každého kuriéra aj zamestnanca bol vyčíslený nedoplatok resp. preplatok. R. W. sa mal ku každej dobierke vyjadriť a preveriť či došlo k doručeniu. Ak označil dobierku za doručenú a nebola doručená, neboli uložené ani peniaze, vznikli nedoplatky kuriérovi, ktorý mal balík doručiť. V decembri bolo zistené, že je veľmi veľa zle označených dobierok, ktoré označil pán W., a to tak že

neoznačoval dobierky za doručené balíky správne. Poukazoval na to, že je tomu preto tak, lebo systém je zlý. Začiatkom roka 2011 boli rozdelené evidencie nedoplatkov na dve zmeny, pričom každá mala vlastný trezor a pán W. bol už zodpovedný len za poobednú zmenu. Od trezora mal kľúč len on a vedúci pobočky. Aj po týchto opatreniach dochádzalo k nedoplatkom za poobednú zmenu. V polke februára 2011 neprišiel pán W. do práce, tri dni nedal nikomu vedieť a v systéme boli vtom čase registrované nedoplatky na pána W.. Na základe uvedených

3T/126/2014

-4-

skutočností bola vykonaná inventúra, kde bol kontrolovaný každý jeden doručený dobierkový balík, každý balík na hotovosť a výpis bankového účtu. Tu vzniklo podozrenie, že pán W. úmyselne zle nahadzuje do systému. Bolo zistené, že obžalovaný, napriek tomu, že má svoj trezor má nedoplatok v systéme. Pán W. prišiel po troch dňoch do práce s tým, že k systému už nebol pripustený. Bolo mu oznámené, že sa má vyjadriť k danému nedoplatku vo výške 753, 01 Eur, ale ani po dvoch týždňoch nedokázal obhájiť vznik takého nedoplatku.

Indície o sprenevere potvrdil aj konkrétny prípad, keď pán W. v sobotu okolo 20.januára nedoručil dobierku v sume vyše 200,-Eur. Peniaze si nechal a neodviedol ich a ani nezaregistroval v systéme, že doručil balík. Spoločnosť sa o tom dozvedela tak, že odosielateľ zásielky reklamoval, že stále neobdržal za dobierku sumu z DPD, pričom príjemca mu potvrdil, že zásielku obdržal. Svedok potvrdil, že osobne navštívil príjemcu za účelom získania potvrdenia o zaplatení a o identifikovaní osoby, ktorá balík doručila a peniaze neodviedla. Na potvrdení bolo jednoznačne meno pána W. a jeho vlastnoručný podpis, ktorým potvrdil prevzatie hotovosti. Po vykonanej inventúre sa spoločnosť chcela s pánom W. dohodnúť na zrážkach zo mzdy, s čím on ústne súhlasil, ale keď došlo k podpisu dohody, odmietol ju podpísať. Najväčšiu časť schodku tvoria podľa vyjadrenia svedka peniaze za dva balíky, ktoré obžalovaný doručil, ale peniaze neodovzdal do banky, bolo to asi 500,-Eur. Svedok uviedol, že so systémom, ktorý funguje v spoločnosti v jedenástich pobočkách viac ako 4 roky nebol žiadny problém, a to ani pred nástupom pána W. ani po jeho prepustení.

Svedkyňa M. G. vypovedala k veci na hlavnom pojednávaní zhodne ako v prípravnom konaní, kedy uviedla, že v spoločnosti Direct Parcel Distribution Sk, s.r.o. Bratislava pracuje ako manažér ľudských zdrojov. Dňa 01.10.2010 nastúpil do spoločnosti pracovať pán J. W. a v uvedený deň s ním bola podpísaná aj pracovná zmluva a taktiež dohoda o hmotnej zodpovednosti. Pracoval ako administratívny pracovník poobednej zmeny. Mal svoje prihlasovacie meno a heslo, ktorým sa prihlasoval do databázy spoločnosti. Dňa 15.02. 2011 a 16.02.2011 nenastúpil menovaný do zamestnania, pričom dôvod nikomu neoznámil. Následne sa robila v spoločnosti uzávierka a bolo zistené, že chýba hotovosť vo výške 753,01 Eur, ktorá chýbala práve R. W.. Bol mu poskytnutý čas na vysvetlenie, pričom spočiatku popieral akúkoľvek vinu z jeho strany. Bol poučený o tom, že je možnosť dohodnúť sa na zrážkach zo mzdy. S tým však súhlasil len čiastočne tak, že je ochotný zaplatiť len polovicu z danej sumy. Spoločnosť tento návrh neakceptovala a dňa 11.03.2011 s ním oficiálne rozviazala pracovný pomer.

Svedkyňa P. X. vypovedala na hlavnom pojednávaní tak, že v období keď u nich pracoval obžalovaný mala na starosti prevádzkovú pokladňu. Telefonicky alebo mailom požiadala vedúceho zmeny o finančné prostriedky, ktoré jej potom zamestnanec priniesol a vystavila mu doklad. Svedkyňa nevedela potvrdiť či obžalovaný prišiel s peniazmi

3T/126/2014

-5-

osobne, bolo to však podľa nej možné, pretože peniaze takýmto spôsobom dostávala aj od ostatných pracovníkov. Doklad o tom, že si peniaze zobrala, ale určite dávala, pretože jedna kópia zostávala tomu od koho si brala peniaze a originál išiel do pokladne.

Svedok J. Š. na hlavnom pojednávaní k predmetnej veci uviedol, že vo firme bol v danom čase administrátorom poobednej zmeny. Jeho úlohou bolo administratívne riešenie kuriérov, mal na starosti aj vydávanie balíkov ľuďom, ktorí si prišli osobne pre balíky. K otázke fungovania evidenčného systému

sa svedok vyjadril tak, že podľa neho systém fungoval. Po obžalovanom prevzal prácu a v čase kým tam pracoval obžalovaný nemal kľúče od trezoru.

Svedok J.. J. Q. v konaní pred súdom uviedol, že v roku 2011 pracoval ako OPS- supervízor, mal na starosti kuriérov sklad. Bol nadriadeným obžalovaného. Niekoľkokrát obžalovaného upozorňoval na to, že sú tam problémy s vkladom a je tam nutné vkladať peniaze na jednotlivé dni a nie niekoľko dní naraz. Z výpovede svedka vyplýva, že ak by obžalovaný zabudol zaúčtovať vklad do prevádzkovej pokladne vznikol by mu tam mínus, ale spätným dohľadom by sa na to určite prišlo. Svedok potvrdil, že mal druhý kľúč od trezoru, avšak každý vstup do trezoru oznámil minimálne vedúcemu zmeny.

Svedok W. X. vypovedal k veci na hlavnom pojednávaní zhodne ako v prípravnom konaní, svoju výpoveď nezmenil ani nedoplnil. V spoločnosti DPD SK, s.r.o. pracoval ako referent pre kontrolu dobierok. Kontroloval prácu obžalovaného, kontrola prebiehala na základe odovzdania vkladového lístku z banky. Fyzicky to znamenalo, že kuriér z banky priniesol vkladový papier a tento nahadzoval do počítača do firemného systému. K veci ďalej uviedol, že pokiaľ si pamätá zostatky obžalovaného boli dlhodobo mínusové. Podľa svedka k uvedenému schodku prišlo práve nevkladaním peňazí. Niekedy bývali aj plusové zostatky, ktoré boli spôsobené tým, že peniaze neboli vkladané jeden deň a následne keď ich vložil za dva dni tak mu vznikol plusový zostatok. Na konci týždňa sa to však dorovnálo. Občas sa stalo, že zákazníci im vrátili peniaze za dobierku, ktorá ani nemala byť dobierkou. Dopravcovia spoločnosti sa sťažovali na nepresnosť systému. Na depo trase bolo viacero pracovníkov depa, ktorý prichádzali do kontaktu s peniazmi a peniaze si navzájom odovzdávali, a preto podľa názoru svedka mohol schodok spôsobiť ktokoľvek iný.

Zástupca poškodenej organizácie DPD Sk., s.r.o. - J.. J. O. sa na hlavnom pojednávaní pripojil k trestnému konaniu s nárokom na náhradu škody, ktorú si uplatnil vo výške 753,01 Eur.

Na hlavnom pojednávaní bol oboznámený obsah spisu 3T/126/2014, a to najmä: história inkasa, sumár inventarizácie, súpiska rozvozu, posudky a RT .

3T/126/2014

-6-

Zo sumáru inventarizácie vyinkasovanej finančnej hotovosti za obdobie od 01.01.2010- 14.02.2011 vypracovanej projektovým manažérom spoločnosti DPD Sk, s.r.o. , Z.. P. R. vyplýva, že obžalovaný zo sumy 8.659,12 Eur, ktorú mal odovzdať spoločnosti odovzdal sumu 7.906,11 Eur. Medzi vyinkasovanou hotovosťou a sumou vloženou na účet DPD bol zistený schodok vo výške 753,01 Eur.

Z dohody o hmotnej zodpovednosti uzavretej medzi spoločnosťou Direct Parcel Distribution SK, s.r.o. a obžalovaným J. W. vyplýva, že obžalovaný na základe pracovnej zmluvy zo dňa 01.10.2010 pôsobil v uvedenej spoločnosti ako administratívny pracovník poobednej zmeny. Zamestnanec na základe uzatvorenej dohody prevzal na seba zodpovednosť za zverenú hotovosť a tovar, ktoré bol povinný vyúčtovať podľa inventarizácie.

Po vykonanom dokazovaní, zhodnotení jednotlivých dôkazov jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti dospel súd k záveru, že žalovaného skutku sa dopustil obžalovaný a tento skutok vykazuje všetky znaky trestného činu - prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 130 ods. 3 Tr. zák. v zmysle ktorého zverenou vecou sa na účely tohto zákona rozumie vec vo vlastníctve inej osoby, ktorú má páchatel' na základe zmluvy v oprávnenom užívaní alebo z dôvodov plnenia určitých úloh podľa dispozície jej vlastníka v držbe v záväzkom použiť ju len na dohodnutý účel alebo za dohodnutých podmienok ju vlastníkovi vrátiť.

Konanie obžalovaného mal súd preukázané predovšetkým z výpovede svedkov P. R., M. G., ako aj z listinného dôkazu, ktorým je sumár vyinkasovanej finančnej hotovosti v spoločnosti DPD Sk, s.r.o..

Súd považoval tvrdenie obžalovaného, o tom, že vzniknutý schodok je výsledkom nepresného a nespoľahlivého evidenčného systému spoločnosti za účelové a nepravdivé tvrdenie. Vychádzal pritom predovšetkým z výpovede svedka R., ktorý potvrdil, že uvedený systém, funguje v spoločnosti v

jedenástich pobočkách viac ako 4 roky nebol s ním žiadny problém, a to ani pred nástupom pána W. ani po jeho prepustení. Správnosť systému napokon potvrdil aj svedok Š.. Ak by aj súd vychádzal z možnej odchýlky a určitej nepresnosti systému, je potom nevysvetliteľné prečo systém nevykazoval uvedený schodok aj pri iných zamestnancoch, ale inventarizáciou bol opakovane zistený schodok výlučne pri obžalovanom.

V prípade, že obžalovaný počas konania pred súdom neustále tvrdil, že uvedený schodok mohol spôsobiť ktokoľvek, keďže do systému mali prístup aj jeho nadriadení a kolegovia, toto bolo vyvrátené výpoveďou svedkyne G., ako aj výpoveďou svedka R.. Podľa výpovede svedkyne G. obžalovaný pracoval so svojím prihlasovacím

3T/126/2014

-7-

menom a heslom, ktorým sa prihlasoval do databázy spoločnosti. Svedok P. R. potvrdil, že začiatkom roku 2011, už boli prijaté opatrenia, na základe jednoznačného stanovenia zodpovednosti a to tak, že boli rozdelené evidencie nedoplatkov na dve zmeny, pričom každá mala vlastný trezor a obžalovaný bol zodpovedný len za poobednú zmenu. Prístup do trezoru s hotovosťou mal len vedúci skladu R. Q. a za poobednú zmenu obžalovaný. Aj napriek opatreniam dochádzalo k nedoplatkom za poobednú zmenu.

V zmysle vyššie uvedeného mal súd v konaní za preukázané, že obžalovaný napriek tomu, že podľa pracovnej zmluvy a dohody o hmotnej zodpovednosti mal povinnosť spoločnosti Direct Parcel Distribution SK s.r.o. odovzdávať finančné hotovosti prevzaté od zákazníkov za doručené zásielky, tak neurobil a finančnú hotovosť si prisvojil a použil pre svoju potrebu, čím poškodenej spoločnosti spôsobil škodu vo výške 753, 01 Eur.

Z hľadiska právnej kvalifikácie súd posúdil konanie obžalovaného ako prečin sprenevery spáchaný podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko obžalovaný si prisvojil cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu. Z hľadiska subjektívnej stránky vyhodnotil súd konanie obžalovaného ako konanie úmyselné v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona.

K trestu obžalovaného

Z výpisu Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky bolo zistené, že obžalovaný bol jeden krát postihnutý za spáchanie priestupku. Z odpisu registra trestov súd zistil, že obžalovaný J. W. bol 1xkrát súdne trestaný, pričom sa neho hľadí akoby nebol odsúdený.

Pri určení druhu a výmery trestu súd vychádzal zo všeobecných zásad uvedených v § 34 Trestného zákona, s prihliadnutím na pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností podľa § 38 Trestného zákona. Vzhľadom na vyššie uvedené zistil súd jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona.

Pri možnosti uloženia trestu odňatia slobody až na 16 mesiacov/po úprave v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona/ súd vymeral obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov. Pokiaľ ide o spôsob výkonu uloženého trestu, súd výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a stanovil skúšobnú dobu v trvaní 2 /dva/ roky. Uvedený trest považuje súd za dostatočný tak z hľadiska zabezpečenia nápravy a prevýchovy obžalovaného, ako aj z hľadiska všeobecnej prevencie.

3T/126/2014

-8-

K rozhodnutiu o nároku poškodeného:

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku rozhodol súd o povinnosti obžalovaného nahradiť poškodenej spoločnosti DPD Sk, s.r.o., Technická 7, Bratislava škodu vo výške 993,74 Eur, nakoľko výška škody bola počas trestného konania spoľahlivo zistená, a bola riadne a včas uplatnená.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresnom súde Bratislava II. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlási v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.